

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خودتنظیم گری هیجانی و خودمراقبتی بیماران کرونر قلبی

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیمین سیافی - دانشجوی دکتری روان شناسی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

نعمت ستوده اصل - دانشیار گروه روان شناسی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

مرتضی ابراهیمی ورکیانی - استادیار دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

خودتنظیم گری هیجانی و خودمراقبتی می تواند در کاهش علائم بیماری کرونر قلبی، که یک بیماری روانی فیزیولوژیک است، نقش مهمی داشته باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خودتنظیم گری هیجانی و خودمراقبتی بیماران کرونر قلبی در شهر قزوین انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل بوده است. بدین منظور تعداد ۳۰ نفر از زنان مبتلا به کرونر قلبی مراجعه کننده به مراکز درمانی قلب به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل، هر کدام به ۱۵ نفر تخصیص یافتند. در اجرای پژوهش از پرسشنامه های خودتنظیم گری ابیانز و پرسشنامه رفتار مراقبت از خود در بیماران نارسایی قلبی جاراسما استفاده شد. مداخلات درمانی به صورت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای بر روی گروه آزمایش به صورت گروهی انجام شد، اما بر گروه کنترل هیچ مداخله ای صورت نگرفت. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که بین دو گروه آزمایش و کنترل در نمرات خودتنظیم گری هیجانی و خودمراقبتی تفاوت معنادار وجود دارد. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد باعث بهبود رفتارهای خودمراقبتی و خودتنظیم گری هیجانی در بیماران مبتلا به عروق کرونر می شود و پیشنهاد می شود به عنوان یک درمان تکمیلی در مراکز درمانی مرتبط به آن توصیه شود.

کلمات کلیدی:

بیماران کرونر قلبی، خودتنظیم گری، خودمراقبتی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1216124>

